

UFO

Nr 1 1998

Allehanda

Dags för Vårfest!!!

sid 7

"20 ÅR MED ENKÖPINGS UFO-FÖRENING"

- Arnold Idebring

sid 3

UFO ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27 - 2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening
Box 3050
745 03 Enköping

Telefoner:

Föreningens lokal
Ordförande Arnold Idebring
Sekreterare Mats Nilsson

0171 - 385 18
0171 - 342 03
0224 - 867 71

Innehåll

sid 3 20 år med Enköpings UFO-förening
sid 6 UFO förföljde bilar
sid 7 Vårfest !!!
sid 8 Ivars spalt
sid 9 Vad är sanning!
sid 10 Rapport från riksstämman 1998
sid 12 Information

20 år med Enköpings UFO-förening.

Av Arnold Idebring

Det började 1978 redan på sommaren. Jag blev intresserad av ett par böcker som min fru, som redan var med i föreningen, hade tagit hem och började läsa dom. Men jag var nog väldigt skeptisk på vad jag läste, och den där skepticismen höll i sig ett bra tag.

Men 1979 så följde jag med några kompisar till Köping på UFO-Sveriges riksstämma och det var ju ett lyft givetvis, fick träffa andra intresserade. Men på hemvägen efter riksstämman så satt vi och resonerade om att en riksstämma kunde vi ju ordna här i Enköping lika bra. Det skulle ju vara ett lyft för föreningen menade vi då. Diskussionen fortsatte och vi kom överens om att vi skulle ta upp det på vårt nästa månadsmöte. Vi hade nämligen månadsmöten på den tiden och vi höll då till på Fjärdhundragatan 45, i källarvåningen där. Sagt och gjort - vi tog upp det på månadsmötet och diskuterade hit och dit. Vi var väl lite rädda kanske, för att vi inte skulle klara den där organisationen, vi var ju rätt färska i gemet.

Men hur vi resonerade, så slutade det med att vi tillsammans med Sala skulle tillsätta en kommitté som skulle jobba för stämman, som då skulle hållas 1980. Fram till dess hade vi ju god tid på oss med att arbeta med saken. Vi skaffade föredragshållare och lokal, hade ett par sammanträden där vi organiserade allt samman. Vi fick ut från Enköpings UFO-förenings kassör Ivar Karlsson 150 kronor, som vi skulle ha till att starta det hela med. Det behövdes ju kassabok och lite andra prylar. Det var nämligen så, att riksstämman skulle stå utanför föreningens ekonomi, skulle vara självbärande, så att säga.

Bland föredragshållarna som vi kontaktade, var Gösta Carlsson, pollenkungen som han kallades, och han lovade att komma. Men två dagar

före riksstämman kom det ett telegram där han talade om att han tyvärr var förhindrad att komma. Vi hade tryckt programmen och affischerna där han fanns med så vi stod där ganska tomhänta tyckte vi. Men som plåster på såren hade vi också Eugen Semitjov, som då var en ganska ansedd populärvetenskaplig tecknare. Han har skrivit flera böcker också. Han skulle ha bra betalt för att åka hit och vi kunde inte bestämma det på en gång, han skulle nämligen ha 4000 kronor. Vi antog budet och i efterhand kunde vi konstatera att det var ingen dum idé. Han drog folk, och även pollenkungen, fast han inte kom.

Jag vill minnas att det var någonting på 335 eller 385 personer i Sandbroskolans aula den där eftermiddagen och allt tycktes fungera jättebra. Och just på den här riksstämman i 1980 bildades också ett nytt UFO-Sverige. Det tidigare UFO-Sverige, som gav ut en tidning som hette UFO-Information, det nya UFO-Sveriges tidning kom då att heta UFO-Sverige-Aktuellt och det var stora planer igång för hur det skulle lyckas.

1981 blev jag vald till ordförande i Enköpings UFO-förening och vi var på jakt efter en egen klubblokal. Vi hade redan då fått ganska mycket prylar som skulle bäras hit och dit i mellan, och det var jobbigt, så vi tyckte då att vi skulle ha en egen lokal. Ivar Karlsson var den som jobbade mest tror jag, sökte med ljus och lykta. Så fick han napp en dag. Det var en liten stuga i Ulunda som fältbiologerna härjade i. Vi skulle tillsammans med dom få överta lokalen. Sagt och gjort, - vi åkte dit en eftermiddag några stycken och inspekterade, jag minns inte riktigt vilka vi var. Det var ingen skön syn som mötte oss när vi kom ner dit, en trappa för det första, som det var stora hål i och som man fick se sig för så man inte störtade ner. Och för att inte tala om inomhus, - det var bedrövligt - det var mycket bedröv-

ligt. Vi accepterade det i alla fall då, och satte igång att röja där under våren och sommaren och planerade hur vi skulle reparera och rusta det hela. Till rustningen fick vi lite hjälp från kommunens fritidsnämnd, som vi också sedermera fick möbler till lokalen ifrån.

Till midsommar stod lokalen så gott som färdig utan möbler. Mattorna var pålagda och jag minns midsommarafton, - jag och min familj satt på den gröna mattan i rummet och åt färsk potatis och sill. Invigningen skedde först något senare, jag minns inte riktigt när det var, men det var en gång på höstsidan.

Vi hade också en karneval i staden här, där vi deltog. I karnevalståget till och med, med ett rymdskepp "Mintaka" som drogs utav 6-8 pojkar som var utklädda i rymdoveraller och med antenner på huvudet. Samtidigt sålde vi också godis, ballonger och krafs i ett stånd nere vid stora bron på Kungsgatan. Nettot från den här karnevalen användes till att inköpa koppar, och inventarier över huvud taget till lokalen. Det kanske inte räckte fullt så långt, men vi tiggde också ihop en hel del. Gick omkring i affärerna och tiggde ihop både bord, lampor och lite grejer.

Jag nämnde inte förut, angående riksstämman, riksstämman gav ett ganska skapligt överskott. Jag lär minnas att det var någonting på fjortonhundra kronor som vi fick här i Enköping, och Sala fick lika mycket. Det hjälpte oss också en del när det gällde inredningen av lokalen.

Åttioalet präglades av en fantastisk aktivitet egentligen. Vi började 1982 eller 1983 på hösten med vår första studiecirkel, eller arbetscirkel eller vad man skulle säga att det var. Jag tror att det var tio personer som byggde UFO-detektorer, en detektor som skulle reagera på magnetiska störningar. Året därpå blev det mera studiecirkel. Det var astronomi, mycket välbesökt. Senare följde flera studiecirkel, bland annat en studiecirkel i ufologi, en cirkel som vi själva tog fram en arbetsordning till. Senare följde parapsykologi och cirkeln "Den snillrika människan", där medlemmarna själva fick svara för en viss del

på träffarna och fick berätta om någonting. Samtidigt drogs det också igång en febril aktivitet vad det gällde skolor och fritidsgårdar. Man ville att vi skulle komma och berätta om

UFO. Under hela åttioalet var det rätt mycket sådana där kvällar, då vi fick packa ihop projektor och film för att resa ut och prata med ungar. Det var mycket skojigt.

Det var däremot inte så skojigt, som jag minns, när vi skulle ha en grej i Sandbroskolans aula. Rektorn skulle dra ihop hela skolan och vi skulle köra programmet i aulan en eftermiddag. Glad i hågen och kanske lite skrajsen också, åkte jag ner till Sandbroskolan på eftermiddagen med mina grejer och fick hjälp utav vaktmästaren där med att rigga upp det hela, och allt tycktes frid och fröjd. Så närmade sig tidpunkten ungdomarna kommer, rektorn står vid ingången och föser in dom liksom. Så skulle vi gå in och sätta igång. Några stycken hade satt sig ganska långt fram, men dom flesta satte sig längst bak, högt upp. När vi började, satte dom igång med ett sju Herrans liv. Det gick inte att höra vad man sade. Trots att lärare försökte hjälpa mig att få tyst på det hela, så misslyckades vi helt enkelt och rektor lät utrymma lokalen. Det var inte så roligt. Däremot var det roligare den dagen när Västerledsskolan inbjöd oss till information. Vi skulle hålla en information i gymnastiksalen där. Det slutade bra, och på det viset att vi fick två grupper, tror jag att det var, - tio ungar i varje - som skulle gå ner till Ulunda till vår lokal där, två timmar i veckan. För övrigt präglades hela åttioalet av mycket arbete på just den här punkten, utåtriktad information. Av några av dom bättre ställena skulle jag kunna nämna Hummelstaskolan och Fjärdhundraskolan.

Åttioalet var som jag nämnde en hektisk tid. UFO-Sverige hade en utställning, en mycket förlegad sådan, och svår att sätta upp. Det började diskuteras om vi skulle kunna åstadkomma en ny utställning.

UFO-Sveriges kassa var klen och det var vårans också. Men så småningom kom vi till skott. Vi skulle tillsammans med Gävle och Stockholm

ta fram ett förslag till en ny utställning, och som vi också gjorde. Vi satt en hel söndag eftermiddag och diskuterade. Utställningen gjordes sedan av oss här på onsdagskvällarna, en ganska omfattande utställning. Tolv stora skärmar tror jag det var och vi bekostade den helt och hållet själva. Men genom att det skulle vara en vandringsutställning, hade vi ju en chans att ta tillbaka pengarna, vilket vi också gjorde. Samma sak blev det när det gällde informationsfilmen. Den var också omodern.

Jag minns en dag när någon som hette Nadja Ragolic från Göteborg ringde av en händelse. Hur hon hade fått reda på att vi var på jakt efter någon film, det vet jag faktiskt inte. Hon ville komma hit till en träff med UFO-Sverige och diskutera den här filmen, och det gjorde hon också. Hon kom en söndag eftermiddag, har jag för mig, och det bestämdes då att hon skulle ta fram en videofilm, vilket hon också gjorde. I skrivande stund är väl den också förlegad vad jag har erfärut.

Vi började också 1983 eller 84 med en grötfest till jul. Det var något nytt för Enköping. Det var en familjefest. festen har sedan dess bestått. Likaså började vi 1986 med en loppmarknad. Den första loppmarknaden ställde vi till med på gården under den stora pilen, och det gick väl så där. Hur mycket vi sålde för, det kommer jag inte ihåg. Men sedan blev det en loppmarknad varje år, som sedan resulterade i att vi hade två loppmarknader per år.

1986 kom UFO-Sverige att mer och mer använda sig av vår lokal. Man flyttade hit tidningsarkivet, och som fortfarande finns hos oss. Tidningen distribuerades härifrån Enköping och det gör den fortfarande.

Jag vill också nämna att 1982 startade vi en egen medlemstidning, UFO-Allehanda., som den kom att heta. Den gjordes från början på ett mycket primitivt sätt, måste jag tala om. Den kördes fram på en spritduplikator. Det är kanske inte alla som vet vad en spritduplikator är, men jag tänker inte gå in närmare på det.

Senare ersattes den av en kopieringsmaskin. Tidningen gavs ut fyra gånger om året, har sedan krympts till tre gånger om året. Parallellt med vår egen tidning så fick jag också i uppdrag, att för UFO-Sveriges räkning göra ett skvallerblad som hette Lokal Information, och som skulle gå ut till lokalgrupperna. Det skulle skrivas om sådant som det inte lämpade sig att skriva om i UFO-Aktuellt. Den höll jag på med i 5-6 år och den kom senare att ersättas av Rapport-Nytt som har blivit en väldigt bra tidning, efter vad jag förstår. Jag hann också med att vara styrelsemedlem i UFO-Sverige under några år, även vice ordförande under en period.

Under nittioalet har vi väl inte haft så mycket aktiviteter. Det som har förekommit, har varit några föredragskvällar, som har varit så där besökta. Ekonomin har inte tillåtit att ha något större utåtriktat arrangemang på grund av att annonsering kostat för mycket och även föredragshållare. Nu har vi ju haft en väldig tur i vår förening. Vi har en uppskattad föredragshållare, Anders Palm, som förövrigt är hedersmedlem hos oss, som brukar besöka oss minst en gång om året.

Jag nämnde förut utställningen som vi gjorde. Vi har haft den vid två tillfällen. En gång vid en karneval, vilket år kommer jag inte ihåg, och

två gånger har vi haft den på biblioteket. Jag kan inte säga att vi har nått ut så där väldigt mycket genom biblioteket. Det har inte synats speciellt i medlemsmatrikeln. Vi gjorde också en egen utställning som speciellt bara behandlar oss här i Enköping. Den har också varit ute två gånger. Förövrigt kan den beskådas i föreningslokalen fortfarande.

Vi representerades också vid rymdfrimärkets dag på postkontoret under en vecka, där vi hade ett par skärmar med lite informationsmaterial. Det var egentligen Frimärksmuseet som låg bakom det.

Under senare hälften av nittioalet har vi haft mycket små möjligheter att visa oss ute, vilket naturligtvis är synd. Föreningen har trots allt bestått rätt bra. Medlemsantalet har inte sjunkit

så där katastrofalt. Dom medlemmar som nu finns är trogna. Vi har träffats i lokalen varje onsdag under alla dessa år. Jag tror knappast det varit någon enda onsdag, då inte någon varit där. Man behöver ha det här som ett litet andningshål, kunna träffas och prata lite. Jag har upplevt det som nödvändigt.

Om jag skall försöka mig på att summera dom här tjugo åren, så får jag lov att säga, att dom har varit givande på något sätt. Jag skulle inte vilja vara utan dom. Och när jag nu vid inträdet till 1998 lämnade styrelsen, eller ordförandeposten, så gjorde jag det med ett visst

vemod. Men jag vet ju att föreningen kommer att leva vidare, och då när vi 1997 slog oss samman med Sala UFO-förening, känns det lite tryggare än tidigare. Jag har sett många föreningar under åren, som har dykt upp och försvunnit på grund av ointresse. Intresset kanske finns, men det är för få aktiva, man orkar inte med allting i en förening. Den bör ju bestå utav flera. Här i Enköping har det fungerat hyfsat, får jag lov att säga. Det har inte varit några problem på det viset, att få saker

UFO förföljde bilar

I en liten stad i Australien hade invånarna gått i skräck för några spöklika föremål som under mer än 12 år uppenbarat sig på himlen. Lastbilar och andra fordon hade blivit förföljda och hotade. Redaktör Max Pringle på staden St Georges lokala tidning säger: - "Det har gjorts flera hundra observationer sedan 1967, de flesta har gjorts av oförvitliga invånare, som inte har varit ute för att få publicitet. Ingen vet varför dessa tingester skrämmar vettet ur människorna här. Endast vår herre vet vad som ligger bakom detta". Pringle berättar att han såg sitt första UFO 1967. Det var orange, hade formen av en fotboll och svävade ljudlöst cirka 150 meter över marken. Det hade gröna blinkande lampor på ovansidan och röda undertill. - "Jag var häpen – jag hade aldrig tidigare sett något liknande". Sedan dess har han observerat åtminstone ett tjugotal till. Jack Dyball påstod att han i 1975 hade blivit förföljd av en silvergrå farkost, när han tillsammans med en kamrat kom körande i sin lastbil i närheten av staden. - Jag hade det rakt framför mig, och plötsligt steg det och försvann. Och jag kan lova dig – det skrämdde mig verkligen. Det var inget flygplan, det hade inga vingar. Jag var förvissad om att det skulle krocka med bilen. När det stack iväg kunde jag se en kraftig blå låga som kom ur fyra brännare i bakänden på föremålet. Murray Beardmore sköt ett slängskott mot ett orangefärgat UFO i 1978. Det hade röda och gröna blinkande lampor och flög framför lastbilen som han och en kamrat körde i. Beardmore berättade att han stannade bilen, tog geväret han hade med sig och sköt ett skott mot UFO't. Skärrade som de var, körde de hem i hög hastighet och med UFO't hängande efter sig. Vid ett tillfälle stannade motorn av en helt oförklarlig anledning. Murrey Beardmore pappa berättade: - Han var rejält skakad när han kom hem. De var båda alldeles askgrå i ansiktet. Min syster, min fru och jag, såg alla tre föremålet och hoppade in i bilen för att följa efter det, men det bara försvann.

Översättning från Boken "The Worlds greatest UFO Mysteries" av Nigel Blundell och Roger Boar

Vårfest !!!

Lördagen den 16/5 klockan 19.00

hälsar vi Ulundavåren välkommen . Vi börjar med en välkomstdrink och en tipsrunda i den fagra naturen kring Ulunda.

Efter tipsrundan är det dags för litet att äta.

Vi beställer hem det vi vill äta kollektivt.

Kaffe och läsk finns i lokalen.

Vi har också ett närvarolotteri.

Du får en gratis lott bara för att du är med.

Vidare blir det paketauktion med gratislotter på inköpta paket.

Vi vänder oss också till våra grannföreningar som får vårt medlemsblad.

Ni är välkomna till vårfesten.

Ta gärna med någon god vän till festen, alla är hjärtligt välkomna.

Glöm inte ta med ett eller flera paket till auktionen.

Vi ses på festen, välkomna då.

Styrelsen

Ivars spalt!

Hej alla UFO-ister!

Jag måste börja med att tacka för förtroendet att jag fortfarande får ha min spalt med i UFO-
Allehanda. Jag tycker det är roligt att skriva och lider av skrivklåda. Så här på våren är det lätt att
få en annan klåda som de kallar vårkänslor. Vårkänslor kan tolkas på många sätt t ex plantering,
gå i skog och mark, sätta båten i sjön, rusta upp sommarstugan, klipa gräsmattan med mera. På
tal om gräsmattan så finns det en i Ulunda som måste ansas med jämna mellanrum, detta är en
vädjan till medlemmarna, som ger god motion. På tal om vårkänslor så kan man inte låta bli att
fästa blicken på vackra flickor som man möter, man är tydligen inte för gammal för detta. Då
skulle man vilka vara en trettio - fyrtio år yngre, för då skulle de inte gå säkra. Kanske man lider
av gubbsjuka. Nu stundar snart midsommar och en kille som heter Rolf Solblad ringde och
undrade om jag kunde spela tillsammans med honom i Bishop Hill dagen före midsommarafton,
samt på midsommarafton. Vi spelar då åt folkdansgillet. Jag svarade ja till detta, då det är en ära
att få spela med honom, han har ju varit konsertmästare i Solna och är en riktig hejare på fiol och
en trevlig kille. Detta kräver övning två timmar varje tisdag fram till midsommar. Varje tisdag
spelar jag också minigolf och bordtennis på Kryddgården. I dag lördag, då jag skriver detta, skall
jag på biodlarmöte i Trevnaden i Lundby. Där måste jag vara med då jag är ordförande i
föreningen. Jag skulle jag annars vara med på en resa med Teda hembygdsförening till Selaön
utanför Strängnäs, vilket jag inte kan. I morgon söndag skall jag vara barnvakt till Linda, en liten
pigg 5-åring med mycket energi och lillgammal. Två måndagskvällar sjunger jag med
manskören. Den har öppet hus för allmänheten, som också får vara med och sjunga eller lyssna.
Då är ni välkomna. Den 28 maj sjunger manskören i Klara hall. Den 1 juni har Teda
hembygdsförening hembygdens dag i Teda församlingshem. Jag skal ställa ut mina
musikinstrument och gamla gramofoner. Det börjar klockan 12, välkomna då. Förra året kom det
över 100 personer Den 6 juni håller Sandvik-Bahco öppet hus för att fira 110-årsjubileum för
rörtången, samt att den 100 miljonte skiftnyckeln har tillverkats då. Vi i JP-sällskapet säljer då
lotter med fina vinster. Museet håller öppet, då är ni också välkomna. Den 13 juni är det
spelmansstämma i Torstuna bygdegård, välkomna även dit. Den 12 juli är det gudstjänst i
Leversta klockan 14. Välkomna. Leverstaolympiaden blir i år söndagen den 9 augusti. Förra året
blev vi sponsrade av OS-2004-komitén i Stockholm. Detta blev en del kungörelser som jag
ville delge. Hoppas ni får en fin och trevlig sommar.

önskar "Leverstatorparn Ivar"

Källa: Internet

VAD ÄR SANNING!

När man som UFO-log går en veckoslutskurs i syfte att få en inblick i hur man ska gå till väga den dagen man står inför ett UFO-fall. Om det sedan är en lätt eller svår nöt att knäcka är av underordnad betydelse. Det som betyder mest och det man alltid frågar sig efteråt. "Har jag gjort rätt nu? Har jag ställt rätt frågor? Har jag ställt frågorna på ett sådant sätt att jag fått ut så mycket- och viktig information som möjligt".

Det är bara en promille av vad en UFO-log ska tänka på när han/hon ger sig ut på fältet för att träffa en observatör.

Hur är det sedan med den information vi tar till oss? Hur vidarbefordrar vi den till andra?

Hur återger t.ex. ett vittne en händelse denne varit med om? Vi känner till det klassiska fenomenet. En handfull människor bevittnar en olycka. Vid en utfrågning efteråt får man lika många olika versioner som det finns vittnen.

Ska kanske Sveriges befolkning genomgå en "observationskurs" innan man får inrapportera ett UFO-fall.

Detta får mig soökt att tänka på en liten artikel som Håkan Ekstrand skrev i Sala UFO-förenings tidning SAT-urnus i nr.2 1978. För övrigt en mycket underhållande berättelse. Jag tänker återge den här nedan och är säker på att Håkan inte har något att invända.

Översten till bataljonschefen: "Klockan nio i morgon inträffar en solförmörkelse, något som inte händer varje dag. Bataljonen ska ställa upp i linnekläder på kaserngården för att kunna beskåda detta sällsynta fenomen, och jag ska förklara det för dem. Om det regnar kommer vi inte att kunna se någonting och då ska bataljonen samlas i exercishuset istället".

Bataljonschefen till plutonchefen: "Enligt ordfer-av översten inträffar i morgon klockan nio en solförmörkelse. Om det regnar kan man inte den frå kaserngården och då ska, i linnekläder, solförmörkelsen äga rum i exercishuset, något som inte händer varje dag".

Plutonchefen till kompanichefen: "Enligt order från översten skall i morgon klockan nio en invigning av solförmörkelsen äga rum i linnekläder i exercishuset. Översten ska ge order om det regnar på kaserngården, något som inte händer varje dag".

Kompanichefen till serganten: "I morgon klockan nio ska översten i linnekläder demonstrera solförmörkelse i exercishuset, men om det regnar blir det på kaserngården".

Serganten till korpralen: "I morgon klockan nio kommer översten i linnekläder att förmörka solen i exercishuset. Om det regnar ska förmörkelswen ske på kaserngården, vilket inte händer varje dag.

Korpralen till de värnpliktiga: "I morgon klockan nio kommer solförmörkelsen av översten i linnekläder att äga rum på grund av solen. Om det regnar i exercishuset, något som inte händer varje dag, ska ni ställa upp på kaserngården".

Rykte bland de värnpliktiga: "Om solen skiner samtidigt som det regnar i exercishuset i morgon ska dom visst förmörka översten på kaserngården. Synd att det inte händer varje dag.

RAPPORT FRÅN RIKSSTÄMMAN 1998

Den 25 - 26 april höll UFO-Sverige sin sedvanliga riksstämma. Denna gång i Björsjö och Luivika med Västerbergslagens UFO-förening som arrangör.

Att tala om en lyckad tillställning är att vara väl blygsam. Nej det var däremot en dundersuccé. Vädret var väl inte det allra bästa, men det är man i allmänhet van vid.

Jag tänkte berätta lite om hur det var, om inte annat så för att göra de som inte var med lite avundsjuka. Från vår förening Enköping-Sala UFO-förening deltog förutom jag själv, Arnold Idebring, Irene Åkersén och Jörgen Granlie.

Klockan 10.00 startade de interna förhandlingarna. Resultatet av den biten överläter jag åt er genom läsning av protokollet.

Hursom helst så blir man hungrig av allt manglande och kl: 12.00 var det dags för lunch. En delikat måltid där man verkligen fick äta sig mätt. Efteråt var det fria aktiviteter vilket för min del bestod i att hänga på ett gäng som for in till Ludvika och förbereda inför söndagen. Mot kvällen var vi så tillbaka till kaffet.

man hade från arrangörshåll utlovat en del överraskningar. Mycket riktigt, efter kaffet flyttades det om i lokalen. Bord och stolar förpassades till nedre halvan och en gigantisk matta lades på golvet. Plötsligt dyker det upp en tjej med ett antal klot. Tror det var sex till antalet och ca. en meter i diameter. Tjejen i fråga undrade om det fanns en bandspelare. Då svaret blev nej försvann liksom något i glansen på hennes ögon. "Då kan vi omöjligt genomföra det som var planerat" sa tjejen något nerstämt. Nu finns det ju slagkraftiga personer inom UFO-Sverige. Micke och Anders gav sig ut i grannskapet för att ragga upp en dylik. Jag förstod nu aldrig om det var dom som lyckats få fram den men plötsligt fanns det bara en bandare där. Så fort musiken var på fylldes halva rummet av unga tjejer i triåer ca. 6-13 år. Dom hoppade upp på kloten och for runt, balanserade och jonglerade som om dom aldrig gjort annat. Det hade dom nog inte heller eftersom det visade sig vara en sektion av den mycket välkända truppen Ludvika Minicirkus. Dom var verkligen duktiga.

Efter deras uppträdande kom frågan om någon ville testa att stå och hålla balansen på ett sådant klot. Förståerligt nog var det inte många som anmälde sig. Någon ropade på Clas Svahn, som något tveksamt gick fram och hoppade upp på klotet. "Han som är en hejare på att med balanserat sinne föra UFO-Sverige genom en djungel av olika företæelser borde väl även kunna det här" tänkte jag i mitt stilla sinne. Jodå Clas höll sig kvar, kanske mest på grund av att lokalen hade ett tak som gick att hålla emot med. Jubel och aplåder uppstod efter dessa framträdanden.

Det här var fantastiskt påpekade jag till Gudrun Andersson. "Det är inte slut än" replikerade hon. Vad skulle det nu bli?

Hela stämningen var uppsluppen och härlig. Alla, precis alla hade roligt. Man frågade varandra, vad ska hända nu?

Jag måste faktiskt kommentera Gudrun Anderssons klädsel. Hon bar en folkdräkt från Ludvika, en mycket vacker dräkt som Gudrun bar med den heder det måste vara att äga en.

Nu var det många som började ana när ljudet av musik nådde öronen. Gudrun är med och dansar i Ludvika Folkdanslag. Jo mycket riktigt. Ett gäng spelmän kom in och radar upp sig längst fram och där efter kom Gudrun med danskompisar och gav en strålände uppvisning i konsten att dansa folkdans. Det var en syn. Man presenterade även sina dräkter och de danser man framförde, med turer och svängar. Det såg krångligt ut, något jag senare skulle bli varse.

När dansarna var färdiga, kanske i dubbel bemärkelse, kanske, och man fått kaffe och mackor dröjde sig ett danspar kvar. Var dom kanske UFO-intresserade? Jag fick snart klart för mig att så inte var fallet. Däremot ville dom få oss intresserade av dans. Paret från danslaget ställde upp och bjöd på en snabbkurs i folkdans. Men framför allt bjöd dom på sig själva något alldeles makalöst.

Själv drog jag mig en bit bort för att förvissa mig om att bara behöva vara åskådare. Plötsligt kommer Gudrun förbidansande, tar tag i mig, drar upp mig på golvet med orden "nobbar du blir jag ledsen". Vad skulle jag göra? Jag hängde på. Att nobba i det läget hade varit i det närmaste oförskämt. Vi fick lära oss turer och att gå runt till nästa partner mm. i början var det ett enda samelsurium, ibland när man vände sig till nästa partner fanns där ingen alls eller så var det en manlig kavaljer. Till slut blev man stående mitt på golvet hejdlöst skrattande. Hela tiden hördes även väldiga skratt från den lilla skara som inte dansade. Troligast var väl att skratten speglade vårt sätt att göra bort oss. Något i alla fall ajg bjuder på. Och troligast var nog att vi hade roligast ändå.

Efter dans och svett och att borden kommit på plats serverades ostbricka med vin eller öl.

Lördagen slutade på sedvanligt UFO-Sverige-maner vilket innebär att när natten gort sitt intåg satt många i grupper och ventilerade olika spörsmål.

Efter en frukost som kan tävla med bästa hotell gick färden till Ludvika och den för allmänheten öppna delen av stämman. När man går omkring på den externa delen och pejar stämningen, ser på folk som kommer med förväntansfulla blickar och lyssnar hör man att UFO-Sverige behöver verkligen inte skämmas för sig. De flesta är nyfikna, frågvisa och väl medvetna om att UFO-Sverige arbetar med seriös ufologi.

I övrigt var det som stämmor brukar, föredragen avlöste varandra och frågepanelen svarade man på nyfikna frågor och ibland hettade debatten till. Ett drygt hundratal personer hade kommit till Kyrkskolan i Ludvika och många var kvar ända till slutet.

Jag hoppas att den här Riksstämman ska bli banbrytande i det avseendet att en större och fastare gemenskap mellan grupperna i Sverige ska komma till stånd.

Till sist riktar jag ett stort och varmt Tack till VBU för det arbete dom utfört som resulterade i ett helt igenom lyckat evenemang. Jag tänker inte heller glömma Märtha på Björsjö som gjorde ett stort arbete bl.a. med maten.

Mats Nilsson

RAPPORT NYTT

Det är tidningen som berättar vad händer inom Riksorganisationen UFO-Sverige.

Här kan du läsa om var och när representanter för UFO-Sverige anordnar föredrag, UFO-utställningar, visar sin rapportdatabas och mycket mer. Du kan följa vad som händer i teve och radio den närmaste tiden. Alla UFO-rapporter som kommer in till UFO-Sveriges rapportcentralens kännedom redovisas löpande i varje nummer.

Insändare, resultat av undersökningar, teorier och hypoteser varvas med lättare artiklar i olika ämnen.

För endast 120:-/år (6 nummer), kan du följa med i UFO-debatten på ett helt annat sätt än tidigare.

Sätt in 120:- på postgironummer 50 50 60-4 så får du Rapport-Nytt direkt hem i brevlådan.

UFO aktuellt

Tidskriften för forskning, spekulation och debatt kring oförklarade fenomen som UFO, forteana (märkliga händelser), astroarkeologi med mera.

Tidningen är organ för Riksorganisationen UFO-Sverige och kommer ut 4 gånger per år.

Prenumeration:

Postgiro 50 50 60-4, UFO-Sverige.

UFO- Sveriges rapportcentral:

Tel. 011-180 200

e-post: afu@norrkoping.mail.telia.se

Besök även UFO-Sveriges hemsida
<http://www.ufo.se>